

вото нїе не те закачихме, и каквото ти сторихме само добро, и испратихме те съ миръ: сега ты (си) благословенъ ꙗко Господа.

30 И направи имъ гозвж: и идеоха, и пиха.

31 И станаха зараньта, и направиха клятвж единъ камъ дрѹгїи: тогава Исаакъ отпѣсти ги, и раздвоихася ꙗко него съ миръ.

32 И во снѣа день, доидоха равите на-Исаака, и извѣстиха мѹ за кладенецатъ щото ископаха, и рекоха мѹ: намѣрихме водж.

33 И наименова го Савее: за това (е) името на-граджтъ Виръ-савее дори до днесь.

34 И кеше Исавъ на четыридесетолѣтнїи возрастъ, когато зема за женж Идидж, дъщерь на-Венри Хеттеина, и Васемадж, дъщерь на-Влона Хетейна:

35 И тѣа кѣха горестъ дѹшевна на Исаака и Ревеккж.

ГЛАВА КЪ.

(Таковъ благословенъ, а Исавъ лишенъ.)

И като шстаре Исаакъ, и очите мѹ се штѹпиха, та не гледаше, повыка Исава сына си пѣ старкїатъ, и рече мѹ: сыне мой: и онъ рече камъ него: ето азъ.

2 И онъ рече: ето, сега, азъ шстарехъ: не знамъ деньжтъ на-смъртьта ми:

3 Земи прочее, молимъ, орѹжїата твои, таржикатъ твой, та излѣзни на полето, и улови ми ловъ:

4 И направи гастїа, каквото шбычамъ, и донеси ми да идемъ, за да те благослови дѹшата ми преди да умра.

5 И Ревекка чѹ като говореше Исаакъ на Иса-